Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

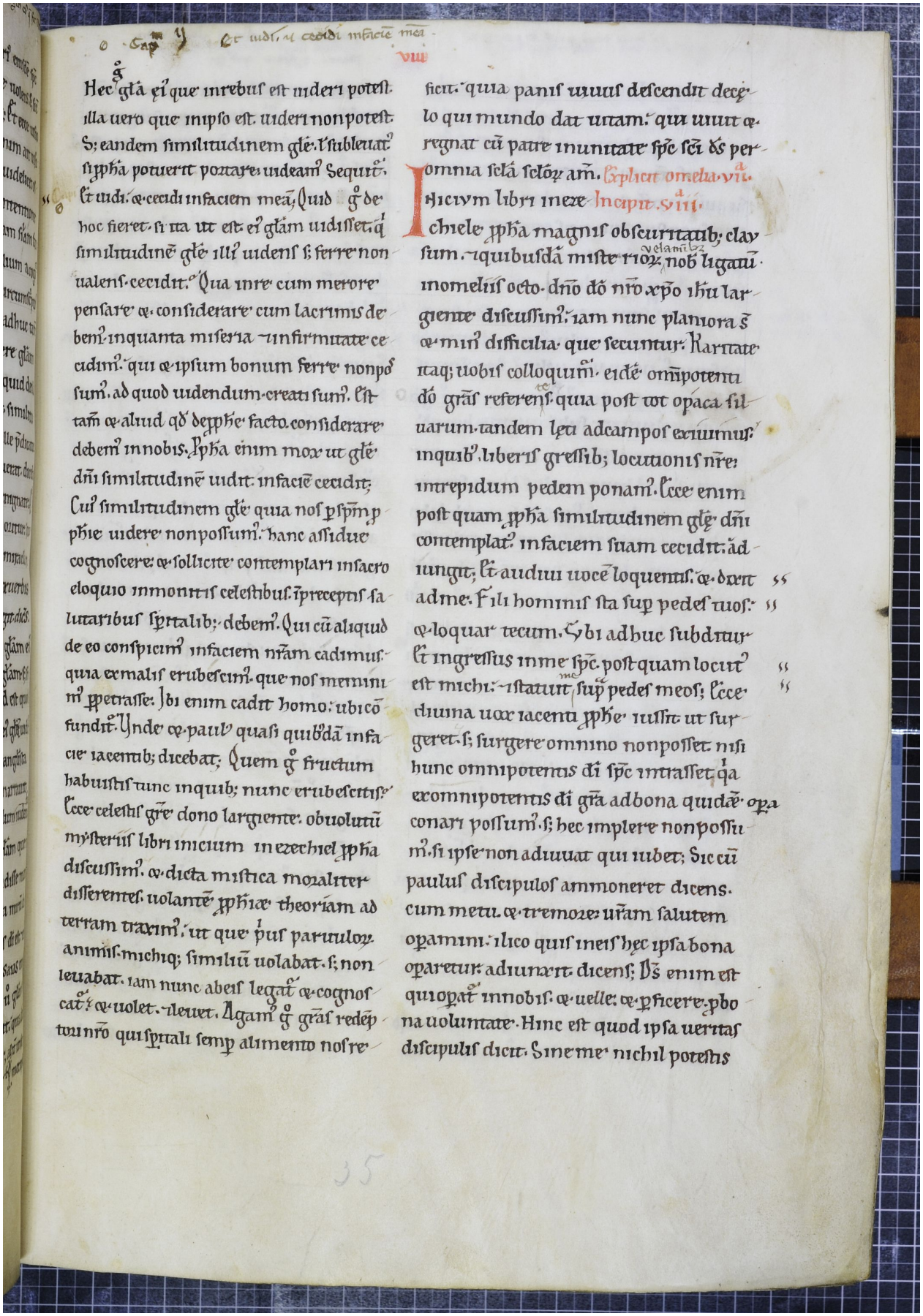

Et uidi, et cecidi in faciem meam.

VIII

Hec gl̃a ei quæ in rebus est uideri potest. illa uero quæ in ipso est. uideri non potest. S; eandem similitudinem gl̃ę. t̃ subleuat. si ꝓpha potuerit portare. uideam. Sequit̃. Et uidi. & cecidi in faciem meam. Quid g de hoc fieret. si ita ut est. ei gl̃am uidisset. q̃ similitudinem gl̃ę illi uidens s; ferre non ualens. cecidit. Qua ire cum merore pensare. & considerare cum lacrimis debem. in quanta miseria ⁊ infirmitate cecidim. qui & ipsum bonum ferre non possum. ad quod uidendum creati sum. Et tam & aliud qd̃ de ꝓphę facto considerare debem in nobis. Ꝓpha enim mox ut gl̃ę dñi similitudinem uidit. in faciem cecidit; Cui similitudinem gl̃ę quia nos ꝓsp̃m ꝓphie uidere non possum. hanc assidue cognoscere. & sollicite contemplari in sacro eloquio in monitis celestibus. in preceptis salutaribus spiritalib; debem. Qui cũ aliquid de eo conspicim. in faciem nr̃am cadimus. quia ex malis erubescim. que nos meminim ꝓpetrasse. Ubi enim cadit homo. ubi cõfundit. Unde & paul. quasi quib̃dã in facie iacentib; dicebat; Quem g fructum habuistis tunc in quib; nunc erubescitis. Ecce celestis gr̃e dono largiente. obuolutũ mysteriis libri initium in ezechiel ꝓpha discussim. & dicta mistica moraliter disserentes. uolantem ꝓphiam theoriam ad terram traxim. ut que pus parvulorum animis. michi; similiũ uolabat. s; non leuabat. iam nunc abeis legat & cognoscat. & uolet. ⁊ leuet. Agam g gr̃as redep tori nr̃o qui spiritali semp alimento nos reficit. quia panis uiuus descendit de celo qui mundo dat uitam. qui uiuit & regnat cũ patre in unitate spc̃ scĩ d̃s per omnia sæla sæl̃oꝝ am̃. Explicit omelia vii.

Incipit. viii.

Initium libri ineze chiele ꝓpha magnis obscuritatib; clausum. ⁊ quibusdã miste rioꝝ (velamib) nob̃ ligatũ. in omeliis octo. dño d̃o nr̃o xp̃o ihu largiente discussim. iam nunc planiora s̃ & miñ difficilia. que sequuntur. Karitate itaq; uobis colloquim̃. eidẽ omnipotenti d̃o gr̃as referens. quia post tot opaca siluarum tandem lęti ad campos eximur. in quib. liberis gressib; locutionis nr̃e intrepidum pedem ponam. Ecce enim post quam ꝓpha similitudinem gl̃ę dñi contemplat. in faciem suam cecidit. adiungit; Et audiui uocẽ loquentis. & dixit ad me. Fili hominis sta sup pedes tuos. & loquar tecum. Cui adhuc subditur Et ingressus in me spc̃. post quam locut est michi. ⁊ statuit (me) sup̃ pedes meos; Ecce diuina uox iacenti ꝓphę iussit ut surgeret. s; surgere omnino non posset. nisi hunc omnipotentis d̃i spc̃ intrasset. q̃a ex omnipotentis d̃i gr̃a ad bona quidã opa conari possum. s; hec implere non possum. si ipse non adiuuat qui iubet; Sic cũ paulus discipulos ammoneret dicens. cum metu & tremore uram salutem opamini. ⁊ ilico quis in eis hęc ipsa bona oparetur. adiunxit dicens; Ds enim est qui opat̃ in nobis. & uelle. & ꝓficere. ꝓbona uoluntate. Hinc est quod ipsa ueritas discipulis dicit. Sine me nichil potestis